

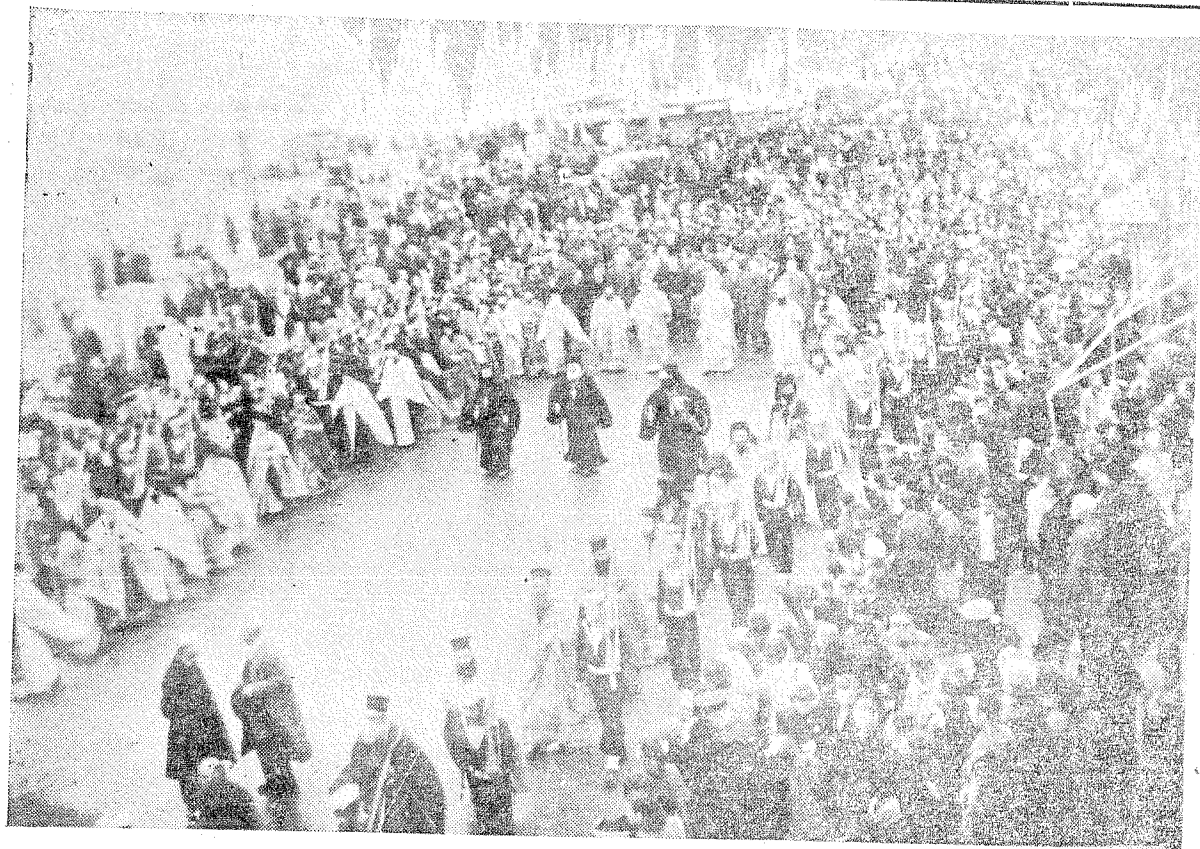
Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΣΙΑΣ

ΕΙΚΟΣΑΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 44

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1948 (Π.Ο.Η.)

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 300

ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ

«Οὗτος ἐστὶν Υἱὸς μου, ὃς Ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα». (Ματθ. γ' 17)

Ἡ Ἱερὰ καὶ σεβασμία Φάτις ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐτε-
λεσίουργήθη τὸ Μέγα τῆς Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ
Μυστήριον, αὕτη ἥτις πρώτη, ἡξιώθη νὰ δεχθῇ
τὴν θείαν καὶ φωτοβόλον λάμψιν τοῦ Ἥλιου τῆς
Δικαιοσύνης καὶ μετὰ στοργῆς καὶ ἀγάπης νὰ φιλο-
ξενήσῃ τὸν σαρκωθέντα Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ,
αὕτη ἐστολισμένη μὲ τὴν ἐορτάσιμον στολὴν τὴν
ἀπαστραπτουσαν ἐξ αἴγλης καὶ λαμπρότητος καλεῖ
τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ μερίζεται μετ' αὐτοῦ
τὴν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Σήμερον ὑπεδέχθη μετὰ χαρᾶς καὶ ἀγαλιάσεως,

ἀλλὰ καὶ μετὰ φόβου ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς τὸν Κύ-
ριον τῆς Δόξης.

Καὶ ἂν ἡ ἀνθρωπότης, καὶ ἂν τὸ Σπῆλαιον κα-
τεπλάγη φιλοξενήσαν τὸν Μέγαν Θεὸν καὶ Δημιουρ-
γὸν τοῦ Σύμπαντος, ὁ Ἰορδάνης οὐχ ἦττον φρίσσει
πρὸ τοῦ τελεσθησομένου!

Ὁ Σεβάσμιος τοῦ Ἰορδάνου Ἐρημίτης, καίπερ
κεχρισμένος προφήτης, ἂν καὶ εὐθείας ποιεῖται τὰς
τρίβους, δειλιᾷ ὅμως «Ὁρῶν Θεοῦ συγκατάβασιν».

Παρ' ὅλα ταῦτα ὁ Θεὸς καὶ Οὐράνιος Ἀνα-
μορφωτὴς γοργὸς καὶ ταχύς, γαλήνιος καὶ ταπεινό-

φρων, πορεύεται πρὸς τὸ μέγα ὑπὸργημα. Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξίστανται δρῶσαι τὸ μέγα μυστήριον! Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε καὶ ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω!

Μέγα τὸ Μυστήριον! Μεγάλῃ ἡ Οἰκονομία τοῦ Θεοῦ! Τίς δύναται νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸ Μυστήριον τοῦτο;

Ὅσονδήποτε καὶ ἂν θελήσῃ τις νὰ ὑψωθῇ καὶ νὰ ἐξαρθῇ, ἀδυνατεῖ νὰ ἐννοήσῃ τὸ ὑπερφυσικόν, τὸ ἀσύλληπτον τοῦ σκοπομένου.

Ὡ ἐξοχή στιγμή! Ὡ Θεία στιγμή!

Τι νὰ πρωτοθαυμάσῃ τις; τὴν ὑψηλὴν ταπεινώσιν ἢ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς Θεότητος; Μόνον ἡ μουσα τοῦ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων ἠδυνήθη νὰ προσπελάσῃ πρὸς τὸ ἐκτυλισσόμενον Θεῖον Μεγαλεῖον «Εἶδοσάν Σε ὕδατα ὁ Θεός, ἐπιφωνεῖ οὕτως, εἶδοσάν Σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν! ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω!»

Ὑπὸ θάμβους καὶ ἐκστάσεως τὰ πάντα καταλαμβάνονται δρῶντα τοῦ Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν!

Τίς ὅμως δύναται νὰ συγκρατήσῃ τὴν συγκίνησιν, τίς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ὑπερνικήσῃ τὸ δέος; Τίς νὰ ἀποτρέψῃ τὰ δάκρυα τοῦ φόβου καὶ τῆς χαρᾶς, ὅταν τοὺς οὐρανοὺς βλέπῃ σχιζομένους καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἶδει περιστρεφόμενον ἐπὶ τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζόμενον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὴν δὲ Φωνὴν τοῦ Πατρὸς μαρτυροῦσαν τὸν Υἱὸν καὶ ἀναγγέλλουσαν τὴν ἐν Αὐτῷ Εὐδοκίαν Αὐτοῦ: «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα».

Μέγα καὶ ὑπὲρ τοὺς Οὐρανοὺς τὸ τελούμενον καὶ ἀσύλληπτον εἰς νοῦν ἀνθρώπινον, ἀλλὰ καὶ πρόξενον μεγίστης χαρᾶς. Χαρᾶς, διότι ἡ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἠκούσθη εἰς τὸν κόσμον διαβεβαιοῦσα τὸν ἀποστάτην ἄνθρωπον, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος Αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ἀναπαύεται καὶ δι' αὐτοῦ ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἰδία Φωνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἠκούσθη βραδύτερον ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, ἥτις ἐβεβαίον τὴν θεῖαν ὑπόστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διέτατε τὴν εἰς αὐτὸν ὑπακοὴν τῶν ἀνθρώπων «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ Ἀγαπητός Αὐτοῦ ἀκούετε.» (Λουκ. Θ').

Ὡ! ναί, Αὐτοῦ ἀκούετε, ὅσοι ἐπὶ τῆς γῆς στενάζετε πιεζόμενοι ὑπὸ τοῦ βάρους τῆς δυστυχίας, τῆς δδύνῃς καὶ τοῦ πόνου! Αὐτὸς εἶναι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν! Εἰς Αὐτὸν ἀναπαύεται ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ. Αὐτοῦ ἀκούετε, διότι ἐν Αὐτῷ εὐδόκησα, λέγει ὁ Πατήρ, εὐδόκησα ἵνα σώσω τὸν ἄνθρωπον, εὐδόκησα δι' Αὐτοῦ νὰ ἀπαλλάξω τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν κατάραν τῆς ἁμαρτίας.

Αὐτὸς εἶναι τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινόν, Αὐτὸς εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαισις, Αὐτὸς εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ Εἰρήνῃ τοῦ Κόσμου.

Ἄν ὑπῆρξαν ἐποχαὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἔπρεπε ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀκούσῃ Αὐτόν, μία ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ ἐποχὴ μας.

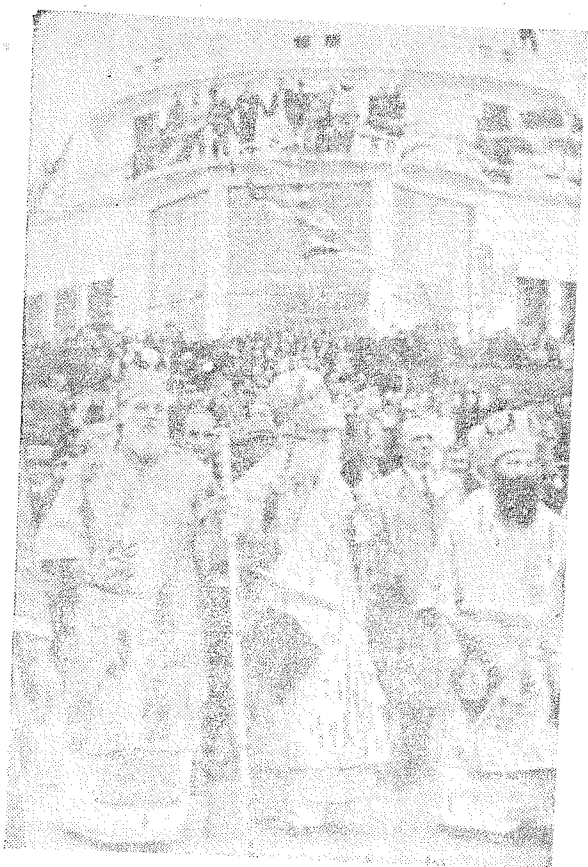
Ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν σκληρότατα δοκιμάζεται ἡ δύσμοιρος ἀνθρωπότης! Ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ αἵματα τῶν ἀνθρώπων ἔχουν σχηματίσει ποταμούς, οἱ ὁποῖοι βρέχουν καὶ τὴν ἐλαχίστην γωνίαν τῆς γῆς! Ἐποχὴ καθ' ἣν τὰ πάντα στενά-

ζουν μὲ στεναγμοὺς πόνου καὶ δδύνῃς μεγάλης! Ἐποχὴ καθ' ἣν οὐδεμία ἄλλη διέξοδος ὑπάρχει, διὰ τὴν λήτρωσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἡ ὑπακοὴ εἰς Αὐτόν. Μόνον ἐὰν ἀκούσῃ ἡ ἀνθρωπότης Αὐτόν θὰ σωθῇ!

Πρὸς τὸ φῶς λοιπὸν τοῦ Ἰορδάνου ἀπεγνωσμένη ἀνθρωπότης! Ἐκεῖ ὑπάρχει ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ζητεῖς, καὶ σὲ περιμένει. Ἐκεῖ εἶναι τὸ φῶς. Ἀπ' ἐκεῖ ἀρχίζει ἡ ὁδὸς ἡ ἀγούσα πρὸς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν Εἰρήνῃ. Ἀπ' ἐκεῖ ἀκούσεται ἡ φωνὴ «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς». Τὸ φῶς τὸ δυνατόν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φωτίσῃ πάντα ἄνθρωπον, μικρὸν καὶ μεγάλον, Ἀρχοντα καὶ ἀρχόμενον, δοῦλον καὶ ἐλευθερον, ἐπαναστάτην καὶ ἡσυχον, ἔντιμον καὶ ἀτιμον, δίκαιον καὶ ἁμαρτωλόν, πατριώτην καὶ προδότην τῆς πατρίδος του, ὅ,τι καὶ ἂν εἶναι τὸ φῶς τοῦ Ἰορδάνου τὸν φωτίζει καὶ τὸν σώζει.

Στροφή λοιπὸν πρὸς τὸν Ἰορδάνην! Ναί, σήμερον, ὅτε καὶ ἡ Ἐκκλησία μας καλεῖ καὶ μᾶς προτρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς αὐτὸν μελωδοῦσα ὕμνους συγκινητικούς καὶ βαθυτάτους εἰς ἐννοίας καὶ διδάγματα, ὡς εἶναι ὁ ὕμνος οὗτος: «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Προδρόμος, βαπτισθῆναι παραγινόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ. Δείκνυσιν Αὐτόν καὶ λέγει τοῖς λαοῖς: Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερὸν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι».

† Ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ οἱ ἐπίσημοι: Οἱ ἐξοχώτατοι Ὑπουργοὶ Ναυτικῶν κ. Σκελλοῦρου καὶ Ἀνοικοδομήσεως κ. Λόντος, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Κ. Θεοφανόπουλος Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρος τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς, Δηλαβέρης καὶ Μαντούβαλος Πειραιῶς.

Ἡ πομπὴ ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ βαίνει πρὸς τὴν παραλίαν

Ὁ εὐγενέστατος Νομάρχης Ἀττικοβουσιτίας κ. Σχινᾶς μετ' ἐκδηλον τὸν ἐνθουσιασμόν του ἀπέρχεται τῆς τελετῆς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Δημάρχων Παλ. Φαλήρου καὶ Νέας Νικαίας

Οἱ Σεβασμ. Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν ἐπισήμων κατερχόμενοι τὰς βαθμίδας τοῦ «Φλοίσβου»

Τὰ ἑξαπτέρυγα καὶ Ἱερὰ λάβαρα ἅτινα προεπορεύοντο τῆς πομπῆς τῆς κατάδυσ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ἡ Ἱερὰ πομπὴ κατέρχεται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Θεοτόκου Μυρτιδιωτίσσης Παλ. Φαλήρου πρὸς τὴν ἐξέδραν ἐκ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ

Κοράσια ἐκ τῶν Περιχώρων μὲ τὰς τοπικὰς τῶν στολὰς πλαισιώσαντα θαυμασίως τὴν ὅλην πομπήν

Τμήμα τοῦ συγκινηθέντος πλήθους Γ. Ο. Χ. παρὰ τὴν θάλασσαν τοῦ Παλ. Φαλήρου ὅπου μετ' εὐλαβείας καὶ θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ παρεκολούθησαν τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

A grainy, black and white photograph of a crowded street scene, likely a fair or festival. In the center, a tall, narrow structure, possibly a Ferris wheel or a tall building, is visible. People are walking on the street, and there are trees and buildings in the background.

Τὸ σπουδαιότερον δὲ ὅτι οἱ καθ' ὅλην τὴν ἑκταὶν τῆς

Καίτοι διὰ τῶν προσκλήσεων καθίστατο γνωστή ἡ ὥρα τῆς τελέσεως τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ἐν τούτοις πολὺ πρὸ αὐτῆς κατέφθανον οἱ ἐπίσκοποι. Οὕτω ἐκ τῶν πρώτων προσήλθον οἱ ἐξοχώτατοι Ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν κ. Σακελλαρίου, τῆς Ἀνοικοδομιῆσεως κ. Λόντος, ὁ πρῶν Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Αἰλιανός, αἱ δεσποινίδες ἀδελφαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Στράτου, ὡς ἐκπρόσωποι αὐτοῦ ἐκφράσαντος τὴν λύπην του διότι λόγῳ ὑπηρεσιακῶν ἀσχολιῶν του δὲν ᾔφηνετο νὰ παραστή αὐτοπροσώπως κατὰ ζῶηρ ἐν ἐπιθυμίᾳ του, ὁ κ. Σχινᾶς Νομάρχης Ἀττικοῦ βιοτικίας, ὁ κ. Μιτυληναῖος Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ἀεροπορίας μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Κλεάνθης Θεοφανόπουλος βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ὁ κ. Χαραλαμπίδης Δημάρχος Πειραιῶς, ὁ κ. Ἀλμπάνης Δημάρχος Νικαίας, ὁ κ. Ντάβαρης Δημάρχος Παλαιῶ Φαλήρου. οἱ βουλευταὶ Πειραιῶς κ. κ. Δηλαβέρης καὶ Μαντούβαλος, ἡ ἰδιαιτέρα γραμματεὺς τοῦ βουλευτοῦ Τριτάλλου κ. Βαμβρέτου ὡς ἐκπρόσωπός του δι' ἧς ἐξέφρασε τὴν λύπην του διότι λόγῳ ἀσθενείας δὲν θά δυνήθῃ νὰ παραστή αὐτοπροσώπως, ὁ κ. Μπερονίστας βουλευτὴς Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρος Ἐπαγγελμ. Ἐπιμελητ. ὁ κ. Δροῦβας, μετὰ τῆς Κυρίας του, διευθυντὴς τοῦ ἐν Τατοῖω κτήματος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ κ. Σκουζὴς Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, ὁ κ. Καλαμαράς βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ζυγοῦρης Πρόεδρος Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κορυδαλλοῦ, ὁ κ. Μακρὴς Γενικὸς Γραμματεὺς Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ἀνδριώτης Πρόεδρος Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνῶν, ὁ κ. Χαλοῦλος Γενικὸς Γραμματεὺς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, ὁ κ. Ρέντζης Δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀθηνῶν, ὁ κ. Παπαδάτος Γενικὸς Γραμματεὺς Ἐργατικῶν Κέντρων Ἀθηνῶν, ὁ κ. Κωσιῶτης Πρόεδρος Δημοτικῶν Συμβουλίων Φαλήρου, ὁ κ. Ἀῶλος πολιτευτὴς Πειραιῶς, ὁ κ. Ν. Ντάβαρης δικηγόρος καὶ πλείστοι ἄλλοι ἀρχιθέντες μετὰ τὴν ἐναεῖν τῆς τελέσεως τοῦ Ἀγιασμοῦ. Οἱ ἀνωτέρω κατέλαβον τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Πανελληνίου Ὀργανιστικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὀρ-

δοδόξου Κοινωνίας ἦτις καὶ διοργάνωσε τὴν ἑορτὴν.

Ἀμα τῇ ἀφίξει τῆς πομπῆς ἤρξατο ἡ τέλεσις τοῦ Ἀγιασμοῦ ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦτ' στηθείσης καὶ κεκοσμημένης ἐξέδρας ἐγένετο δὲ ἀντικείμενον εὐμενῶν σχολίων τὸ γεγονός διὰ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἐκκινήσεως τῆς πομπῆς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τῆς καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐσεβάσθησαν τὴν Ἱερότητα τῆς στιγμῆς διότι καὶ ἡ βροχὴ ἐσταμάτησε καὶ ὁ ἀῆρ καὶ ἡ τρικυμία ἐκόπασαν.

Τὸν ἀγιασμόν ἐτέλεσαν οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν Ἱεροδιακόνων καὶ τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ τοῦ Κλήρου, ἀμέσως δὲ ἐγένετο ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Προέδρου πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσοστόμου. Ἀκολουθῶντες οἱ ἐπίσημοι ἡσάσθησαν τὸν Τιμὸν Σταυρόν καὶ τὰς δεξιὰς τῶν Σεβασμιωτάτων καὶ ἡ πομπὴ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐξεκίνησεν ἐπιστρέφουσα εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν ἠκολούθησαν δὲ ταύτην καὶ οἱ πλείστοι τῶν ἐπισήμων.

Ἡ πομπὴ διερχομένη κάτωθεν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἐστάθμευσεν καὶ ἀνέπεμψεν δέησιν ὁ Πανιερώτατος ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Κυβερνήσεως πάσης Ἑλληνικῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τῶν παρακολουθησάντων τὴν ἁγίαν ταύτην ἑορτὴν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν.

Ὅταν ἡ πομπὴ ἐφθάσε εἰς τὸν Ἱ. Ναόν ὁ Πανιερώτατος πρ. Φλωρίνης διὰ καταλλήλου καὶ ἐμπνευσμένης προσφωνήσεως ἠχαρίστησε καὶ ἠυχθῆναι εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

«Σφραγίζοντες τὴν λαμπρὰν ταύτην καὶ εὐφρόσυνον ἐκκλησιαστικὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῇ θαλάσῃ πρὸς καθάρισμόν τῶν ὕδατων αὐτῆς, μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἣν ἀνεπέμψαμεν εἰς τὸν Παναγὰν Θεόν, τὸν καταξιώσαντα ἡμᾶς, ὅπως καὶ ἐφέτος ἐορτάσωμεν ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ τὴν παιδρὰν ταύτην καὶ ψυχροτερπὴ ἑορτὴν, αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς ὀφειλομένας εὐχαριστίας ἡμῶν εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν, Ἀστυνομικῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν, καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἐξοχωτάτους ὑπουργοὺς τῶν Ναυτικῶν καὶ Ἀνοικοδομήσεως κτιρίους Α. Σακελλαρίου καὶ Λόντον καὶ τὸν ἐντιμότατον Νομάρχην Ἀττικοβοιωτίας κύριον Σχινᾶν τοὺς εὐγενεστάτους κυρίους Κ. Θεοφανόπουλον Βουλευτὴν Ἀθηνῶν, Βασιλεῖον Δρούβαν μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του Διευθυντῆ τοῦ Βασιλικοῦ κτήματος ἐν Γατοίᾳ καὶ πάντας τοὺς ἀγαθυνθέντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν νὰ τιμήσωσι καὶ νὰ λαμπρύνωσι τὴν περιλαμπρὸν ταύτην τελετὴν. Εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς τιμῆς ταύτης, τῆς οὐσῆς ἀπαύγασμα τῆς πατρῴας πίστεως καὶ εὐσεβείας ἡμῶν εὐχόμεθα εἰς τὸν Παναγὰν Θεόν, ὅπως χαρίζεται ὑμῖν μακροαῖονα ὑγείαν καὶ πᾶσαν οἰκογενειακὴν χαρὰν καὶ εὐημερίαν, ῥαῖνον οὐρανόνθεν τὴν εὐλογίαν Του εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν ὡς δρόσον ἀερμῶν, τὴν κατερχομένην ἐκ τῶν ὀρέων Σιών. Κατὰ τὴν σημερινὴν ἑορτὴν, καθ' ἣν ὁ ἐν Τριᾷ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τὰ Ἱερῶναια ῥεῖθρα καὶ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τὴν Γῆν ἐπεφοίτησεν ἐν εἰδῇ περισσεύας, εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Θεὸς ὁ ἐν τῇ Παντοδυνάμει χειρὶ αὐτοῦ κρατῶν τὰ σύμπαντα, καὶ φιλανθρώπως διέπων τὰς τύχας τῶν Ἑθνῶν καὶ τῶν Κρατῶν, ἐξαποστείλῃ τὸν Ἀγγελὸν τῆς εἰρήνης καὶ πατάξῃ διὰ τῆς διστόμου ῥομφαίας αὐτοῦ τὰ Βάρβαρα Ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα καὶ δωροφορήσῃ τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ τὴν πάντα νοὺν ὑπερέχουσαν εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα ἐπιποθεύσαν αὐτήν, ὡς ἡ δυσψῶσα ἐλαφὸς ἐπιποθεῖ τὰς πηγὰς τῶν ὕδατων. Εἰς δὲ τὴν ἐνδοξὸν καὶ ἡμεροφῆ Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸν γενναῖον καὶ ἡρωϊκὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν εὐχόμεθα νίκας περιλάμπρους καὶ τρόπαια ἀθάνατα, ἀντάστα κατὰ τὸν ἀφθίτον πλῆθ' ὅσων προγόνων ἡμῶν ἵνα ἡ Ἑλλὰς ἡνωμένη δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ ἄνευ ἐσωτερικῶν περισπασμῶν τὴν μεγαλουργὸν ἱστορικὴν τῆς σταδιοδρομίαν, πρωταγωνιστοῦσα καὶ πάλιν εἰς τὸ καλλιστέφανον πένταθλον τῆς εἰρηνικῆς προόδου καὶ τοῦ ἀκραφνοῦς ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς δὲ τὸν λαοφιλεῖ καὶ θεοφρονητὸν Βασιλέα ἡμῶν Παῦλον μετὰ τῆς σεπτῆς Βασιλέως Φρειδερίκης καὶ τοῦ χαριτωμένου Διαδόχου Κωνσταντίνου δώσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὑγείαν ἀμετάπτωτον καὶ μακροχρόνιον καὶ εὐδοκίαν ἐφ' ὅλην τὴν Βασιλικὴν Δυναστείαν, τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ σέμνα-

μα καὶ τὸ ἀγλίσμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους πρὸς ἀνάδειξιν τῆς Ἑθνικῆς ἰδεολογίας, πρὸς θρίαμβον τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ πρὸς δόξαν Χριστοῦ οὗ ἡ Χάρις καὶ τὸ ἀπείρυν ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν καὶ ἡμῶν».

Ἐν τέλει τοῦ Λόγου αἱ Μουσικαὶ ἀνέκρουσαν τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον, ἐνῶ τὰ τιμητικὰ Στρατιωτικὰ τμήματα ἀπέδιδον τὰς κεκανονισμένας τιμὰς.

Ρίγη συγκινήσεως κατέλαβον πάντας ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ Ἑθνικοῦ Ὑμνου καὶ πολὺ ἐδάκρυσαν ἐπηρσεσθέντες καὶ ἀπὸ τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον καὶ ἀπὸ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Ἱεράρχου πλήρη πίστεως καὶ πατριωτισμοῦ συγκινητικὰ λόγια, ἡ συγκίνησις δὲ αὕτη τοῦ πλήθους ἐξεδηλώθη μὲ ζητωκαυγὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα, τὰ ὅποια μετ' ὀλίγον ἐπανελήφθησαν ὅταν ἀπείρχοντο οἱ ἐπίσημοι καὶ τὰ στρατιωτικὰ τμήματα.

Οἱ ἐπίσημοι ἀναχωροῦντες ἐξέφρασαν ὅχι μόνον εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμόντων διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἀσάλευτον πίστιν τὴν ὁποίαν ὡς εἶπον οὔτε εἶδον ἄλλοτε, οὔτε ἐφαντάζοντο ὑπάρχουσαν.

Ἐλέχθη ἐπίσης εἶναι γεγονός ὅτι ὁ Ἕλλην κοσμεῖται μὲ πολλὰς ψυχικὰς ἀρετὰς καὶ ὅτι ἂν ἡ ὁλότης ἡδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ τὸ προσὸν αὐτοῦ τῆς πίστεως καὶ νὰ μὴ κινεῖται ἐπιπολαίως ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο ἡ εὐτυχέστερα χώρα τοῦ κόσμου».

Οὕτω ἐτερματίσθη ἡ ἀληθινότης αὐτῆς τελετῆς ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν μνήμην ὅσων ἠδὲ τῆς ἐκείνης νὰ τὴν παρακολουθήσουν ἐν τοῦ πλησίον ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὡς πρωτοφανὲς εἰς κοσμιότητα, τάξιν, μεγαλοπρέπειαν αὐτοθυσίαν καὶ ἐνθουσιασμόν μὴ περιγραφόμενον.

Ἄν κρινόμεν ἄσκοπον καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν μας τόσον πρὸς τοὺς τιμήσαντας τὴν ἑορτὴν μας ἐπισήμους ὅσων καὶ τοὺς ἐγγράφως δηλώσαντας τὴν λύπην των διὰ τὴν λόγῳ ὑπηρεσιακῶν ἢ ἄλλων ἀσχιολῶν μὴ αὐτοπρόσωπον παρακολουθήσιν αὐτῆς τῶν ὁποίων παραθέτομεν τὰς ἐπιστολάς.

ΜΕΓΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΥΛΑΡΧΕΙΟΝ

Ἀνάκτορα 16 Ἰανουαρίου 1948

Πρὸς τὴν Πανελλήνιον Θρησκευτ. καὶ Ἑθνικὴν Ὁρθόδοξον Κοινωνίαν, Χαλκοκονδύλη 7. Ἐνταῦθα.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2321)141 ἀπὸ 13 τρέχοντος ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐρισκόμενος εἰσὶν ἐν ἀναρρώσει δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀπιδεχθῇ τὴν ὑμετέραν πρόσκλησιν ὅπως τὴν τιμὴν διὰ τῆς υψηλῆς Αὐτοῦ παρουσίας τὴν τελετὴν τῆς 19ης τρέχοντος.

Μετὰ τιμῆς

Στρατηγὸς Α. Παπάγος

Μέγας Αὐλάρχης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν

Γραφεῖον Ὑπουργοῦ

Ἀθῆναι 17 Ἰανουαρίου 1948

Πανελλήνιον Θρησκευτ. καὶ Ἑθνικὴν Ὁρθόδ. Κοιν.

Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρόσκλησίν σας. Λόγῳ ὁμοῦ ἀνωτέρας βίας ὁ κ. Πρόεδρος καὶ Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων τὴν 19 Ἰανουαρίου 1948.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Κυρ. Π. Μαυρομυζῆ

Διευθυντῆς Γραφείου Ὑπουργοῦ

Ἀμυδρῶς σκιαγραφήσαντες τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐφστεινῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Θεοφανείων ἐπιθυμοῦμεν νὰ μεταδόσωμεν τὴν χαρὰν μας καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν μας πρὸς πάντας τοὺς ἀνὰ τὴν χώραν ἀγαπητοὺς ἀδελφούς καὶ νὰ εὐχρηθῶμεν ὅπως ὁ Ὑψιστος παράσχῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰρήνην καὶ εὐτυχίαν τὸ ἐπόμενον δὲ ἔτος νὰ εἶναι ἔτος ἐνώσεως πρὸς δόξαν αὐτοῦ καὶ τοῦ Μεγαλείου τῆς Ἀθανάτου Ἑλληνικῆς μας πατρίδος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Σ. Παυτόπουλος